

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv. II. 37. 817/2012/3. szám

A Kúria a Dr. Bíró Ügyvédi Iroda (dr. Bíró J. Judit ügyvéd, fél címe 1) által képviselt felperes neve(fél címe 1) felperesnek a dr. ... jogi főelőadó által képviselt Budapest Rendőrfőkapitánya (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen közigazgatási bírság ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Törvényszék 2012. szeptember 21. napján kelt 19.K.33.607/2011/19. számú a felperes által 20. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 19.K.33.607/2011/19. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s:

A Budapesti Rendőr-főkapitány, mint elsőfokú hatóság sebességmérést végzett és ennek során megállapította, hogy a felperes 2010. október 1. napján 11.37 órakor az általa üzemben tartott ... frsz-ú járművel az M1 autópálya 86+900 méterszelvényénél az 1/1975.(II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 26.§ (1) bekezdés a/ pontját megszegve a megengedett 130 km/óra sebesség helyett 182 km/órás sebességgel haladt. A járműről 6 db fényképfelvétel készült.

Az elsőfokú hatóság 2010. október 29. napján kelt, 21000/00584563/2/2010.ált. számú határozatával a felperest, mint a fenti jármű üzemben tartóját a sebesség túllépése miatt az 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 21-21/A. §-ai, és 48.§ (5) bekezdése alapján 45.000 forint közigazgatási bírság megfizetésére kötelezte.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú hatóság, az alperes 2011. január 3. napján kelt, 21000/00584563/6/2010.ált. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta.

A felperes keresetét az elsőfokú bíróság elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú hatóság nem követett el mulasztást a felperes iratbetekintési joga kapcsán, mivel megállapítható az iratokból, hogy e lehetőségről a felperest a hatóság tájékoztatta, illetőleg nem akadályozta azt. Az a

körülmény, hogy a felperes e jogával nem élt, a hatóságnak nem felróható, az iratanyag részét képező bizonyítékok megküldése pedig a hatóságnak nem kötelessége.

A mérőkészülék hitelesítési bizonyítvánnyal rendelkezett, a felvételeket arra jogosított személy készítette. Ezen túlmenően a készüléknek - szemben a felperes állításával - nem kellett megfelelnie a 11/2008.(IV.30.) GKM rendelet (a továbbiakban: GKM r.) 3.§ (1) bekezdésében előírt követelményeknek, figyelemmel a 6.§ (1) bekezdésében foglaltakra. A mérőműszer ugyanis 2008. május 1. napja előtt került használatba vételre, így a GKM r. előírásai a hatályba léptető rendelkezések alapján erre a műszerre nem alkalmazhatóak. A felperes tehát nem tudta az eljárásjogi jogsértéseket alátámasztani, ezen okból a határozat hatályon kívül helyezése nem indokolt.

Megállapította a bíróság azt is, hogy a felperes nem tudta cáfolni a szabályszegés tényét, azt hogy a megjelölt időben és helyen nem lépte át a megengedett sebességhatárt. Az a hivatkozása, hogy a döntést megalapozó bizonyíték bizonyításra alkalmatlan, ezáltal a hatósági határozat megalapozatlan, a fentiek szerint nem helytálló.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte az ítélet hatályon kívül helyezését a közigazgatási határozatokra kiterjedően, annak megállapításával, hogy a közigazgatási eljárást meg kellett volna szüntetni. Álláspontja szerint az ítélet sérti a Kkt. 21.§ (3) bekezdését és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (5) bekezdését. A felperes előadta, hogy szerinte a fényképfelvételekből nem lehet megállapítani a szabályszegés tényét. Kifejtette, hogy a közigazgatási bírság csak kötött bizonyítással lefolytatott eljárás eredményeként szabható ki. A kötött bizonyítás a felperes véleménye szerint azt jelenti, hogy a döntést ebben az esetben egyetlen bizonyítékra alapíthatja a hatóság, amely nem más, mint a jogszabály szerinti technikai eszközzel készített felvétel. A tényállás megállapításánál más bizonyíték, mint például a települési napló nem vehető figyelembe. Tekintettel arra, hogy a felvétel alapján sem a helyszín, sem a megengedett legnagyobb sebesség nem állapítható meg, a felvétel alkalmatlan a szabályszegés igazolására, a bírság kiszabásának ebből következően nem volt helye.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2)

bekezdése alapján.

Az elsőfokú ítélet a kereseti kérelemnek megfelelően vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét, és helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes sem eljárási, sem anyagi jogszabálysértést nem követett el.

A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel a Kúria a következőkre mutat rá.

A Kúria álláspontja szerint a felperes téved, amikor - kiindulva a Ket. 50.§ (5) bekezdésében foglaltakból - azt állítja, hogy a közigazgatási bírságot megalapozó szabályszegés esetében a kötött bizonyítási rendszer érvényesül. A Ket. egyértelművé tette ezt a kérdést akkor, amikor a kimondta a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvét. Ez még akkor is igaz, ha jogszabály egyes ügyfajtákban előírhatja, hogy a releváns tényeket mivel, pl. anyakönyvi kivonattal kell bizonyítani, hiszen még ilyen esetben is van helye ellenbizonyításnak. Számos esetben a jogszabály, vagy a bizonyítandó tény jellege eleve meghatározza az igénybe vehető bizonyítási eszközt. Ebben az esetben szigorú - de nem kötött - bizonyítási rendszerről beszélünk, és még ekkor sem mondható, hogy a Ket. vegyes rendszert hozott volna létre.

A történeti tényállás, mint a releváns tények halmaza elemeinek valóságtartalmát bizonyítani az arra alkalmas eszközzel, bizonyítékkal lehetséges. A jogalkalmazónak ezért egyfelől meg kell állapítania melyek a releváns tények, másfelől alkalmas bizonyítási eszközt kell választania.

Közigazgatási bírság ügyekben releváns tény az, hogy kinek a tulajdonában, használatában lévő gépjárművet érint a hatósági ellenőrzés, intézkedés, az adott gépjármű milyen sebességgel és hol közlekedett.

A perbeli esetben ezen kérdések bizonyítására a hitelesített mérőeszközzel készített fényképfelvétel - mint a jogszabály szerinti technikai eszköz - rendelkezésre állt, és a felperesi vitatás folytán indokoltan igénybe vett, hivatkozott települési napló is megfelelő további bizonyítási eszköz. Ez utóbbi közokiratként tartalmazza a mérés helyét, a gépjármű adatát, és a megengedett legnagyobb sebesség mértékét.

A fényképfelvételen jól látszik a mért sebesség (182 km/óra), illetve az, hogy a gépjármű autópályán közlekedik. Ez utóbbi tény tovább pontosította a települési naplót.

A Kúria egyetért az elsőfokú bírósággal abban, hogy a GKM.r. előírásai a perbeli esetben használt mérőeszközre nem vonatkoztak, mivel az 2008. május 1. napja előtt került használatba vételre, és 2011. január 26. napjáig hiteles volt, a csatolt okirat alapján.

Ennek következtében a Kkt. 21.§ (3) bekezdése szerinti, jogszabályban meghatározott technikai eszközzel készített és továbbított felvétellel volt dokumentálva az elkövetett szabályszegés. E bizonyíték által igazolt körülmények további bizonyítékkal alátámasztottak. A felperes felülvizsgálati

kérelmében foglalt kifogások ez okból alaptalanok.

Mindezeken túlmenően a Kúria álláspontja szerint jelen ügyben, épp az eset egyedi sajátosságai miatt, nem is releváns tény a legnagyobb megengedett sebesség kérdése, mivel a hazai jogi szabályozás értelmében, a KRESZ 26.§ (1) bekezdés aa) pontja alapján Magyarország területén személygépkocsival a legnagyobb sebesség – az is kizárólag autópályán – a 130 km/óra. Ezen legfelső sebességhatár betartását kérte számon a hatóság a felperesen. A felperes esetében ez volt a viszonyítási alap, és ehhez képest értékelte a hatóság a felperes által elkövetett sebesség túllépést, a 182 km/h sebességgel való közlekedést.

Tekintettel arra, hogy a bizonyítási eszköz (fényképfelvétel) alkalmatlansága alátámasztást nem nyert és a felperes ennek révén a közlekedési szabályszegés tényét nem tudta megcáfolni, így azt, hogy az alperes határozata, illetve a bíróság ítélete jogszabálysértő, megállapítani nem lehetett.

Minderre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban költsége nem merült fel, így erről rendelkezni nem kellett.

A pervesztes felperes Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 6/ 1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére, melynek összegét a felülvizsgálati kérelem előterjesztésekor hatályos az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg a Kúria.

Budapest, 2013. április 24.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, dr. Rothermel Erika s.k. előadó bíró, dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró